

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Interim tamen nihil adeo absconditum est, quod non manifestum fiat, quod si in hoc mundo id non accidit, certe die fiet novissimo, ubi Dominus illuminabit abscondita tenebrarum, 1. Cor. 4. vers. 5.

De Secundo.

Digrediemur nunc ad alteram partem. Apostolorum litigationem contemplaturi. Ubi notanda

1. *Ipsa litigatio.* Ubi describitur
 1. *Tempus.* Verba enim antecedentia indicant, contentionem hanc factam esse Hierosolymis, in cœnaculo strato, ubi Servator cum discipulis agnum Paschalem comederat, & simul sacram Cœnam instituerat. Ideo merito aliis, iisque melioribus cogitationibus occupati esse debuissent. Verum hoc non attento, Diabolo morem gerunt, & de prerogativa contendunt.

Videmus hęc, Diabolum eo tempore, quando homo ad devotionem se parat, plerumque negotiosissimū esse, & prohibere, quo minus semen verbi divini in cordibus germinet, radices agat, & fructum producat, dum aufert, quod seminatum est, Matth. 13. v. 14.

2. *Cæsus.* Facta enim hæc contentio est inter Apostolos, qui in vana hac persuasione hætenus fuerant, Dominum & Magistrum suum terrenum Regnum inchoaturum, Herodem & Pontium Pilatum abrogaturum, eorumque sessiones sibi distributurum esse, adeo ut hunc Pro-Regem, illum Cancellarium, istum Consiliarium intimum constitueret, ideo de proœdria in

Regno Christi terreno quod sibi imaginabantur, disceptant.

Hic conspicimus nimiam Apostolorum ruditatem, & simul discimus, quod & inter sanctos ejus nemo integer sit, Job. 15. vers. 15. ideo nemo viribus naturalibus confidere, sed semper in vera animi humilitate vivere debet, cum Paulo dicens: Gratia Dei sum, quod sum, 1. Cor. 15. vers. 10.

3. *Scopus,* quem intenderunt, nempe quis illorum videretur esse major. Quis piscatores hosce tanta ambitione percitos fuisse autumasset? Declinate hoc vitium Dilecti! Et in mansuetudine opera vestra perficite, hoc superat omnia, quæ ab hominibus diliguntur, aut desiderantur, Sir. 3. v. 18.

II. *Secuta placatio.* Ubi ipsis explicat

1. *Regni sui discrepantiam.* Inquit enim: Reges mundi dominantur, & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic. Hic audimus, quale Servator Regnum habeat, nempe non terrenum, quale Judæi sibi imaginantur, sed spirituale, quod per spiritum oris tui, verbum & Sacramenta propagat, dispertitque Regni sui consortibus, justitiam, pacem, & gaudium in Spiritu sancto, Rom. 14. v. 17.

Quicumque igitur pecuniam & opes apud Christum quærit, ille nescit, quid quærat, nec intelligit, quale Christus Regnum habeat. Ideo spiritualiter affectos nos esse, & terrenas concupiscentias abnegare oportet, si membra & Regni ejus consortes esse velimus. Amicitia enim hujus mundi, inimicitia est Dei, Jac. 4. vers. 4.

2. *Exempli sui praestantiam.* Nam quis, inquit, major est, qui recumbit, aut qui ministrat? Nonne qui recumbit? Hoc ipso eos ad humilitatem invitare vult ut omnibus superbis cogitationibus ex animo profligatis, exemplum suum sequantur. Quod enim hominibus altum est, abominatio est ante Deum, Luc. 16. v. 15.

III. *Annexa consolatio*, qua animam illis addit, ne de remuneratione officiorum suorum dubitent, dum

1. *Fideliter exaggerat.* Vos, inquit, estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis. Hoc merito patientiam in nobis excitare debet, ne seducamur à Filiis hujus seculi dicentibus: Vanum est servire DEO, Mal. 3. v. ult. Hic Christum fidelitatem & constantiam discipulorum suorum praedicare audimus. Attendit enim Dominus & audit, & scriptus est liber monumenti coram eo, Mal. 3. v. 16. 17.

2. *Pramia deputat.* Disponit illis Regnum, ut edant & bibant super mensam suam in Regno suo, & sedeant super Thronos, judicantes duodecim Tribus Israël. Hoc allegorice dictum, eoque indicatum est, quod vitam & abundantiam habere in aeternum, Joh. 10. vers. 11. quod mundum, qui hic nos judicavit, vicissim judicare, & magna constantia stare debeamus adversus eos, qui nos angustiaverunt, Sap. 5. vers. 1.

Edo igitur semper anhelemus, quando res adversae in hoc mundo nobis obtingunt. Quemadmodum agricola expectat pretiosum fructum terrae, patienter ferens, donec accipiat imbrem temporaneum & ferotinum: Sic & nos patientes simus, &

confirmemus corda nostra, quoniam adventus Domini appropinquat, Jac. 5. vers. 7. 8. ibi locupletissimam remunerationem laborum accipiemus, re ipsa compescentes, quod non sint condignae passionnes hujus temporis ad futuram gloriam, quae revelabitur in nobis, Rom. 8. vers. 18.

De Tertio.

Superest tertium membrum, nempe *Status futuri prae-nunciatio*, ubi attendenda

1. *Valedictoria Concio*, quam Servator ad discipulos suos ante discessum ex hoc mundo habuit. In qua agit

1. *De glorificatione*, de qua loquitur

1. *Subjectivè* dum indicat, quomodo ipse glorificandus sit, & quidem in praerito, quasi jamdum factum sit, ad modum S. Prophetarum, propter certitudinem, quia *dictum Dei habetur pro facto*, ut Rabbi Salomo scribit. Ejus ideam Petro, Jacobo & Johanni in monte Thabor ostendit, Matth. 17. Sed per resurrectionem & ascensionem suam, omnia in summo gradu consummata sunt. Sedit enim nunc ad dextram Dei, & dominatur super omnem Principatum, Eph. 1. v. 21. 22.

2. *Relative*, ut indicet, quomodo glorificatio haec à Deo veniat, & vicissim ad gloriam ejus referatur, nempe *ad clarificationem justitiae ejusdem*, juxta quam humanum genus in gratiam ante recipere non potuit, quam satisfactum ei esset: & quia nos ei satisfacere non potuimus, non pepercit proprio suo Filio, sed pro omnibus nobis tradidit, Rom. 8. v. 32. qui solvere co-

actus,